

ชื่อหนังสือ: ด้วยแรงอธิษฐาน

ผู้แต่ง: กึ่งจักร

สำนักพิมพ์: อรุณ

พิมพ์ครั้งที่: 10

ปีที่พิมพ์: 2552

จำนวนหน้า: 726 หน้า

ราคา: 385 บาท

วรดา ลูกสาวของ วารี ภรรยาป่วยของ นายพลประพจน์ หลบออกมาจากงานเลี้ยงวันเกิดของ ภาณีต ลูกสาว คุณหญิงผกา ภรรยาแต่งของประพจน์ คุณหญิงผกาและภาณีตไม่เคยนับญาติกับวรดา วารีสอนให้วรดาต้องอดทนทุกครั้งเมื่อต้องฟังคำพูดดูถูกของคุณหญิงผกา วรดานั่งอ่านเจนแอร์ นวนิยายเล่มโปรดในสวนใกล้ต้นป๊อบ กฤตย์ เห็นวรดาครั้งแรกก็ชอบทันที กฤตย์ชวนวรดาคุยและสัญญาว่าจะเอาหนังสือนิยายมาให้ วรดาขอบคุณและเป็นสุขใจ

เกื้อ กับ สายพิณ มีลูกสามคนคือ เกตุมณี พี่สาวคนโต กฤตย์ ลูกชายคนเดียวในบ้าน และ แกมแก้ว ลูกคนเล็กที่เอาแต่ใจตัวเองมาก เกื้อมีเชื้อสายจีน เขาย้ายมาอยู่ข้างบ้านประพจน์ คุณหญิงผกาไม่ชื่นชมมากนัก แต่ภาณีตกลับชอบกฤตย์ ภาณีตเป็นคนหัวอ่อนจี้กั้วจึงสนิทกับแกมแก้วที่มีนิสัยกระด้าง ชอบเอาชนะ ภาณีตแอบชอบกฤตย์ ขณะที่แกมแก้วแอบชอบ ปิติ ซึ่งเป็นนายทหารผู้ช่วยประพจน์ ปิติเป็นสุภาพบุรุษจึงมักไปส่งภาณีตและแกมแก้วชื่อของเป็นประจำ แกมแก้วไม่ชอบวรดาเพราะรู้ว่าปิติชอบวรดา

กฤตย์ชวนวรดาไปเดินเล่นในสวนที่บ้านกฤตย์ โดยมุดกำแพงผู้ที่อยู่ระหว่างบ้านกฤตย์และบ้านวรดา วรดาถามเรื่องหลุมหลบภัยในบ้านกฤตย์ แต่กฤตย์ไม่รู้ว่าจะอยู่ตรงไหน ทั้งสองคนจึงช่วยกันหาแล้วลงไปหลุมนั้นด้วยกัน ก่อนกลับบ้าน กฤตย์ขอสัญญาที่จะเจอวรดาอีก แต่วรดาไม่รับปาก ปิติแอบไปหาวรดาที่สวนหลังบ้าน ปรากฏว่าเขาเห็นวรดาอยู่กับกฤตย์ ปิติเสียใจมาก จนขับรถไปชนกับรถเกตุมณี ปิติกำลังโมโหจึงพูดจาไม่ดีกับเกตุมณี เมื่อนี้ก็ได้ปิติจึงไปขอโทษเกตุมณี วันหนึ่งแม่ของปิติไปตลาดจึงได้เจอกับเกตุมณี ทั้งคู่ถูกชะตากัน แม่ของปิติเชียร์ให้ปิติจีบเกตุมณี

แกมแก้วมาหาผาณิตที่บ้านจึงเห็นว่าวรดาขึ้นคุยกับคนสวน ทั้งสองหาว่าวรดาร่าน จึงไปฟ้องประพจน์กับคุณหญิงผกา แต่เมื่อมาอีกครั้งผู้ชายคนนั้นกลับเป็นกฤตย์ กฤตย์ยอมรับผิดทุกอย่างพร้อมทั้งขอให้เกตุมาสู่ขอวรดาให้เขา เกตุมณีเล่าเรื่องที่กฤตย์จะแต่งงานกับวรดาให้ปิติฟัง เธอจึงได้รู้ว่าปิติเคยรักวรดา รวมถึงแกมแก้วก็หลงรักปิติเช่นกัน ทำให้เกตุมณีคิดตัดใจ แต่ปิติตามง้อและบอกรักเกตุมณี ในที่สุดเกตุมณีก็ยอมแต่งงานกับปิติ เมื่อแกมแก้วรู้ เธอรับไม่ได้และหาว่าเกตุมณีแย่งปิติไป ปิติกับเกตุมณีจึงตัดสินใจย้ายไปอยู่เพชรบูรณ์

ตั้งแต่วันที่เกิดเรื่องในสวน วรดาไม่ได้เจอกฤตย์เลยเพราะถูกกีดกันจากคุณหญิงผกา แกมแก้ว และผาณิต วรดาทำงานหนักจนไม่สบาย กฤตย์อยากพูดกับวรดาเมื่อเจอหน้ากัน แต่ทุกอย่างแย่งลง คุณหญิงผกาพูดให้กฤตย์คิดว่าวรดาท้อง กฤตย์ไม่ยอมเชื่อ วรดาเข้าใจว่ากฤตย์หันไปชอบผาณิต ทั้งสองเข้าใจผิดกัน และวันสุดท้ายที่เจอกัน กฤตย์นำวรดาไปที่สวนหลังบ้าน วรดารีบทำงานเพื่อไปตามนัด เมื่อเธอไปถึงกลับไม่พบกฤตย์ แต่โดนคนเอาไม้มาตีคอ วรดาคิดแล้วว่ากฤตย์ทำร้ายเธอ ที่สำคัญเขาจับเธอไปขังที่หลุมหลบภัยจนวรดาขาดอาหาร ก่อนตายเธอตั้งสัตย์อธิษฐาน ขอกลับมาแก้แค้นคนที่ทำให้เธอต้องเจ็บจนตาย

มนทิดา กับ นิกร มีลูกสาวชื่อ นัทธมน เด็กสาวเกิดมาพร้อมพลังพิเศษที่สามารถบังคับสิ่งของได้ คินิดที่นัทธมนฝันร้าย สิ่งรอบตัวของเธอจะลอยขึ้นจนทำให้มนทิดากับนิกรตกใจและเป็นห่วงนัทธมน แต่ทั้งสองยังไม่พานัทธมนไปหาหมอเพราะยังเด็กอยู่

วันหนึ่งมนทราพานัทธมนวัยชวบเศษไปใส่บาตรกับพระธุดงค์รูปหนึ่ง พระรูปนี้เตือนให้มนทราเลี้ยงนัทธมนให้ดี ให้สอนเรื่องการให้อภัยเพื่ออนาคตของนัทธมนเอง แม้นัทธมนจะโตขึ้นแต่อาการฝันร้ายยังมีเหมือนเดิม มนทราจึงคอยระวังไม่ให้นัทธมนกลัวและสอนนัทธมนให้อโหสิ แต่ยิ่งโตขึ้น นัทธมนเริ่มไม่เชื่อฟัง จนมนทราหนักใจ

เมื่อนัทธมนเข้าโรงเรียน เธอไม่ชอบเพื่อนคนหนึ่งชื่อ ดิสร์ณ์ หรือ เต้ย ซึ่งเป็นลูกนักการเมืองใหญ่ ดิสร์ณ์ชอบกระตุกผมเพื่อนผู้หญิง วันหนึ่งดิสร์ณ์กระตุกผมนัทธมนทำให้เธอโกรธและใช้พลังพิเศษจนดิสร์ณ์ได้รับบาดเจ็บมากกว่านัทธมนหลายเท่า มนทราเห็นว่านัทธมนเป็นคนทำ เธอให้นัทธมนสาบานว่าจะไม่ทำอีก แต่นัทธมนไม่ยอม ทำให้แม่ลูกทะเลาะกัน นิกโรคิดอุบัติเหตุรถชนตาย นัทธมนรู้ล่วงหน้าจึงรีบกลับมาอยู่เป็นเพื่อนมนทรา ก่อนที่เพื่อนร่วมงานของนิกจะโทรมาบอกว่านิกเสียชีวิตแล้ว

หลังจบมัธยมสาม นัทธมนบอกมนทราว่าจะเรียนต่อเลขานุการโดยไม่ยอมบอกเหตุผลที่แท้จริงว่ามีอะไรบางอย่างดึงดูดใจให้เธอต้องไปเรียนที่นี้ มนทราห้ามไม่ได้จึงปล่อยให้ไป แม้แต่ดิสร์ณ์ที่เดี๋ยวนี้กลายเป็นเพื่อนสนิทของนัทธมนก็เสียชีวิตด้วยความรู้ของนัทธมนแทน

วันแรกของการเข้าเรียน นัทธมนได้เพื่อนใหม่ชื่อ กลิกา หรือ ถูบแป้ง ลูกของเกตุมนีกับปิติ และนัทธมนก็ได้รู้จักกฤตย์ซึ่งเป็นน้ำชายของกลิกา นัทธมนรู้ทันทีว่าเป็นเขาที่เธอต้องแก้แค้น นัทธมนนั่งอ่านเจนแอร์ ทำให้กลิกางงที่นัทธมนอ่านหนังสือเก่า แต่นัทธมนไม่รู้ลึกลับซึ่งไปกับเนื้อหา เธอเห็นว่าเจนแอร์เป็นผู้หญิงโง่ที่ยอมให้ผู้ชายหลอกแล้วทิ้งไปเหมือนนวดาที่โง่ให้กฤตย์หลอกแล้วก็ตายเพราะเขา เพื่อนของกลิกามักถามถึงกฤตย์ แม่นัทธมนที่ยังไม่เคยเจอกฤตย์ก็ถามถึงจนเพื่อน ๆ งง นัทธมนจึงบอกว่าเธอสนใจกฤตย์ กลิกายากให้เป็นจริงเพราะไม่ยอมให้กฤตย์ต้องตกลงปลงใจกับ ปณิตา หม้ายสาวที่ตามต่อกฤตย์มานาน

ที่กฤตย์ยังไม่มีใครเพราะลืมนวดาไม่ได้ กฤตย์มารับกลิกาที่โรงเรียน เขาเห็นนัทธมนแล้วตกใจมาก เพราะคิดว่าเป็นนวดา ขณะที่ดิสร์ณ์มารับนัทธมนที่โรงเรียน ดิสร์ณ์สนใจกลิกา นัทธมนจึงช่วยดิสร์ณ์เพราะรู้ว่าทั้งคู่เป็นคนดี

นัทธมนแต่งตัวไปงานวันเกิดของกลิกาที่บ้านกฤตย์ เมื่อไปถึงนัทธมนตกใจที่บ้านกฤตย์กลายเป็นบ้านเรือนไทย บ้านเก่าเธอ นัทธมนถามกลิกาจนรู้ว่า กฤตย์ซื้อบ้านหลังนี้มาเพราะทุกคนในบ้านตายหมด ส่วนบ้านอีกหลังกฤตย์ใช้เป็นสำนักงาน

นัทธมนยังไม่ได้เจอกฤตย์เพราะเขาไม่สบายจึงลงมาร่วมงานไม่ได้ กฤตย์เห็นนัทธมนเดินอยู่ในสวนแต่เรียกไม่ทัน จนสะดุดโต๊ะที่วางเค้กวันเกิดของกลิกา แกมแก้วโวยวายว่าเป็นความผิดของกลิกา แต่กฤตย์ปกป้องกลิกา นอกจากนี้ เขามองกลิกาถึงเพื่อนที่มาเดินในสวนจึงรู้ว่าเป็นนัทธมน กฤตย์จึงบอกกลิกาให้ชวนนัทธมนมาทำงานเป็นเลขที่บริษัทซึ่งนัทธมนก็ยินดี นัทธมนจะได้มาทำงานเป็นเลขของกฤตย์โดยตรง และทำงานที่บ้านเรือนไทยไม่ใช่ที่สำนักงาน กลิกาดีใจที่นัทธมนได้งาน แกมแก้วนำเอกสารขอส่งลินจันทร์ ลูกสาวที่เป็นไปไปเรียนต่างประเทศเพื่อรักษาตัว ลีๆ แกมแก้วอิจฉาที่กฤตย์จะส่งกลิกาลูกเทศมนิ ไปเรียน กฤตย์ขอเวลาตัดสินใจ

วันแรกของการทำงาน นัทธมนได้รู้จักกับ พิษณุ เลขากำของกฤตย์ ซึ่งจะย้ายไปประจำที่สาขาชลบุรี พิษณุสอนงานให้นัทธมน ตอนบ่ายกฤตย์พานัทธมนไปประชุมที่สำนักงานฝั่งตรงข้ามบ้านเรือนไทย นัทธมนได้พักทนาย บงกช ซึ่งต้องติดต่องานประจำ เมื่อกฤตย์กับนัทธมนไปแล้วบงกชโทรศัพท์บอกเรื่องนัทธมนให้ปณิตารู้ทันที ปณิตา ไม่ไว้วางใจจึงคิดหาทางกำจัดนัทธมน ปณิตาเป็นลูกแม่ค้าจนๆ จึงตัดสินใจแต่งงานเพื่อยกระดับตัวเองถึงสองครั้ง ครั้งที่สองทำให้เธอรวยมาจนถึงทุกวันนี้ และเมื่อปณิตาตั้งใจจะจับกฤตย์แล้วเธอต้องทำให้ได้

แกมแก้วเข้ามาดูเลขาคณใหม่ของกฤตย์ ทำให้แกมแก้วตกใจมากที่นัทธมนหน้าเหมือนนวดา หลังจบประชุม กฤตย์พานัทธมนไปยังสระน้ำที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นหลุมหลบภัยที่นวดาตาย กฤตย์บอกว่าเคยคิดทำสวน กฤตย์พานัทธมนเดินมาหาลินจันทร์ เมื่อนัทธมนเห็นลินจันทร์จึงรู้ว่าลินจันทร์คือผาณิตกลับชาติมาเกิด ลินจันทร์รู้เช่นกันจึงถ่วงนัทธมนจนวิ่งหนีไป มนทிரาบอกรื่องที่คนจะขายรถ นัทธมนสนใจเพราะจะได้ไปทำงานสะดวก หลังจากไปลองนำรถมาใช้ นัทธมนก็ตกลงซื้อและขับรถไปทำงานทุกวัน

ปณิตาชวน กฤตย์ไปทานข้าว แต่กฤตย์นั้นนัทธมนและกลีภาไว้แล้ว ปณิตาจึงขอไปด้วยโดยเลือกร้านอาหารทะเล และเหน็บแนมนัทธมนตลอดเวลา สุดท้ายนัทธมนใช้พลังพิเศษทำให้ปฐุหนีบนิ้วปณิตา ไม่มีใครรู้ว่าเป็นฝีมือของนัทธมน

วันรับวุฒิบัตร มนทิตราได้เจอกับกฤตย์ที่ไปแสดงความยินดีกับกลีภาและนัทธมน ทั้งสี่คนจึงไปทานอาหารเย็นด้วยกัน มนทิตราสังเกตเห็นว่านัทธมนไม่ชอบกฤตย์ และแน่ใจว่าผู้ชายที่ถูกฝันถึงเป็นกฤตย์ มนทิตราไม่สบายใจที่นัทธมนไม่ตัดความแค้นออกจากใจเสียที ขณะที่นัทธมนนำรูปคู่ระหว่างตนเองกับกฤตย์ไปตั้งบนโต๊ะทำงานตามที่กลีภาของร้อง แกมแก้วมาเห็นจึงไม่ชอบใจนัก กลีภากลับไปเพชรบูรณ์พร้อมของฝากและรูปถ่าย เมื่อเกตุมณีและปิติเห็นรูปนัทธมน ทั้งคู่ตกใจว่าทำไมถึงเหมือนวรดามาก ปณิตาเห็นรูปที่ตั้งบนโต๊ะนัทธมน ปณิตาไม่พอใจมาก เธอชวนกฤตย์ไปทัวร์ยุโรปแถมจองตั๋วเพื่อกฤตย์แล้ว แต่กฤตย์ปฏิเสธเพราะติดธุระพอดี ปณิตาเข้าใจมาก ยิ่งเธอชวนนัทธมนไปทำงานที่บริษัทเพื่อให้ห่างกฤตย์ แต่นัทธมนปฏิเสธ ปณิตาก็ยิ่งแค้น เมื่อคนใช้ยกกาแฟมาให้ ปณิตาจะแกล้งทำกาแฟหกใส่นัทธมน ปรากฏว่ากาแฟหกรดตัวเอง ปณิตางงกับเหตุการณ์ที่พลิกผัน

แกมแก้วพยายามพาลินจันทร์ไปหากฤตย์ พอดีไฟโรจน์มาเยี่ยมลูกสาวคือลินจันทร์ และจะพาไปเที่ยว แต่แกมแก้วไม่ยอมจึงทะเลาะกันรุนแรง คราวนี้ไฟโรจน์ไม่ยอมเหมือนครั้งก่อน เมื่อลินจันทร์ไปกับไฟโรจน์แกมแก้วจึงมีอาหารเหมือนคนคลุ้มคลั่ง กฤตย์รับพาแกมแก้วส่งโรงพยาบาล ไฟโรจน์ขอโทษที่เกิดเรื่องร้ายแรงขึ้น แต่กฤตย์เข้าใจ นัทธมนจัดเสื้อผ้าเตรียมไปทำงานกับกฤตย์ที่เชียงใหม่ โดยกฤตย์รับปาก มนทิตราว่าจะดูแลนัทธมนอย่างดี

ตอนขึ้นเครื่องบินนัทธมนอาเจียนเพราะกลัวความสูงจึงไม่มีแรง เมื่อถึงเชียงใหม่กฤตย์จึงพาไปพักที่โรงแรมก่อน นัทธมนกลับไม่ยอมขึ้นลิฟต์เพราะกลัวที่แคบและความมืด จนล้มตัวพุดไปว่า กฤตย์จะฆ่าตัวเอง ทำให้กฤตย์สงสัย แต่เขาตัดสินใจพักชั้นล่างและพานัทธมนเดินขึ้นบันได นัทธมนฝันร้ายจนสิ่งของลอยเหมือนตอนเด็กอีกครั้ง ทำให้กฤตย์คิดว่าแผ่นดินไหว แต่เมื่อไปถามคนอื่น ทุกคนยืนยันว่าไม่มีแผ่นดินไหว กฤตย์คิดว่านัทธมนต้องมีอะไรปิดบังเขาอยู่

สิงห์ หรือ สีนหาท เป็นคนมารับกฤตย์กับนัทธมนไปยัง ไร่สัตตบุขย์ ที่กฤตย์จะทำโครงการ นัทธมนออกปากชมบ้านของสินหาท แต่สินหาทบอกว่ากฤตย์เป็นคนออกแบบ นัทธมนจึงเจ็บลงไปเพราะ ไม่ชอบให้ใครชื่นชมกฤตย์ต่อหน้าก่อนที่ อำพล วิศวกรร่วมโครงการจะขึ้นมา

กฤตย์กับนัทธมนได้ไปเที่ยวฝั่งพม่าพร้อมกับสินหาทและ น้องสาว กฤตย์ซื้อสร้อยคอให้นัทธมน เธอจะไม่รับ กฤตย์จึงบังคับเธอ เมื่อกฤตย์และนัทธมนต้องไปเที่ยวกันตามลำพัง นัทธมนไม่ยอมไป จนครั้งหนึ่งเธอทำร้ายกฤตย์ กฤตย์สงสัยในพฤติกรรมแปลกๆ ของนัทธมนแต่ยังหาคำตอบไม่ได้ เมื่ออำพล ขึ้นมา กฤตย์เร่งทำงาน ส่วนนัทธมนใช้เวลาว่างในการคิดแผนการที่จะจัดการกฤตย์ให้เร็วที่สุด เพราะกฤตย์ เริ่มรู้ตัวแล้ว

กฤตย์ไปส่งนัทธมนที่บ้านหลังกลับจากเชียงราย มนทิราชอบคุณกฤตย์ เมื่อนัทธมนกลับไปทำงาน กฤตย์ก็คิดถึงเธอทุกอย่าง แต่นัทธมนไม่ต้องการมัน เธอเริ่มดำเนินตามแผนแก้แค้นเริ่มจากการเอากุญแจห้อง เก็บของมาไว้ที่ตัวเอง นัทธมนเจอปิติก่อนที่เขาจะกลับเชียงรายจึงได้รู้ว่า ประพจน์ขอหย่าจากผกาหลังวรดา ตาย แล้วไปบวชเป็นพระออกธุดงค์ไปเรื่อยๆ คุณหญิงผกากับผาณิตถูกรถชนตาย ประพจน์จึงขายบ้าน ให้กฤตย์ แล้วออกธุดงค์ต่อไปในที่สุดก็มรณภาพ เกมแก้แค้นปิติคุยกับนัทธมนจึงเข้ามาหาเรื่อง เมื่อปิติ กลับไปถึงเชียงรายก็เล่าเรื่องให้เกตุฉนิฟัง ปณิดารู้ว่านัทธมนกลับมาจึงรีบโทรหาสมุนของเธอให้จัดการ กับนัทธมน แต่ทุกอย่างผิดแผน เพราะคนร้ายตามรถที่นัทธมนใช้ประจำไปโดยไม่ได้ดูว่าใครจับ ทำให้ มนทิราเคราะห์ร้าย เมื่อนัทธมนรู้เรื่อง เธอสัญญาว่าจะต้องจัดการกับคนร้ายให้ได้ แม้มนทิราจะขอร้อง แต่นัทธมนไม่รับปาก

ปณิดารู้ว่างานพลาดจึงสั่งให้จัดการใหม่อีกครั้ง แต่นัทธมนไม่กลัวเพราะรอชำระความอยู่แล้ว คนร้ายทั้งสองถูกจัดการจนบาดเจ็บสาหัส คนแรกที่นัทธมนจัดการคือ บงกช นัทธมนใช้วิธีสะกดจิตให้ บงกชเกิดภาพหลอนเห็นหนอนเต็มปาก ส่วนปณิดาเมื่อรู้ว่านัทธมนไม่ใช่คนธรรมดา เธอจึงมาเตือนกฤตย์ แต่กฤตย์ไม่สนใจ นัทธมนสะกดจิตปณิดาให้เห็นปีศาจอย่างที่ปณิดากล่าวหาว่านัทธมนเป็นปีศาจ

เมื่อเลิกงาน นัทธมนชวนกฤษฎ์ไปห้องเก็บของ กฤษฎ์ยอมไปแต่โดยดีและเดินลงไปในห้องเก็บของ ตามที่นัทธมนต้องการ กฤษฎ์รอฟังคำอธิบายจากนัทธมนจึงรู้ว่านัทธมนคือพรรคพวกกับชาติมาเกิด นัทธมนไม่ฟังสิ่งที่กฤษฎ์จะบอก เธอทำให้กองอุปกรณ์หล่นมทับขา กฤษฎ์หักและขังกฤษฎ์ไว้ เธอหวังให้เขาร้องขอความช่วยเหลือแต่เขาไม่ร้อง สุดท้ายคนที่แพ้คือนัทธมนอีกครั้ง

วันรุ่งขึ้นนัทธมนให้ทุกคนตามหากฤษฎ์ที่หายไปจนเจอ เกมแก้วจะพากฤษฎ์ไปหาหมอ แต่กฤษฎ์ขอกุญกับนัทธมนเป็นการส่วนตัว กฤษฎ์ส่งแหวนที่เขาเตรียมไว้หว่านกับนัทธมน วันนั้นกฤษฎ์ยังไม่ทันออกจากบ้าน แม่ของกฤษฎ์เกิดหกล้มขาหักเขาจึงพาส่งโรงพยาบาลและให้เกมแก้วไปบอกบรรดาแทน แต่วันต่อมาบรรดาหายไปไม่มีใครพบ จนกระทั่งบรรดาตาย

นัทธมนตกใจที่รู้ว่าไม่ใช่กฤษฎ์ เธอจึงไปหาลินจันทร์และเกมแก้ว นัทธมนคาดคั้นลินจันทร์ให้พูดความจริง ลินจันทร์กลัวมากจึงเล่าว่า เกมแก้วเป็นคนวางแผนทั้งหมด ตั้งแต่ตีหว่านและลากรดาไปซ่อนในหลุมหลบภัย ซึ่งเกมแก้วบอกจะปล่อยบรรดาในอีกสองสามวันข้างหน้าแต่เกมแก้วไม่ทำ จนบรรดาตาย นัทธมนโกรธมากที่รู้ว่าเกมแก้วทำ เกมแก้วไม่เชื่อในสิ่งที่เห็น ลินจันทร์พูดได้แต่เป็นเสียงผาณิต เมื่อเรื่องทุกอย่างเปิดเผยเกมแก้วจึงยอมรับออกมาและคิดจะฆ่านัทธมนอีกครั้ง แต่นัทธมนใช้พลังจิตทำร้ายเกมแก้วจนเกมแก้วกลัวจนลาน กฤษฎ์พยายามห้ามไว้แล้วให้นัทธมนขอโทษกรรม หลังจากวันนั้น เกมแก้วเป็นอัมพาต กฤษฎ์รักษาตัวอยู่โรงพยาบาล และตัดสินใจส่งลินจันทร์ไปเรียนต่างประเทศ

นัทธมนหลีกเลี่ยงการพบกับกฤษฎ์ แต่ยังคงถามข่าวจากกติกานัทธมนพามนทิตราไปเที่ยวชายทะเล จนคิดได้ตามที่แม่สอนว่าคนเราไม่ควรฝืนชะตาความรัก นัทธมนโทรหากฤษฎ์ แต่กฤษฎ์ไม่อยู่บ้าน เธอจึงเสียใจ แต่กฤษฎ์ตามเธอมาที่ทะเล ทั้งสองปรับความเข้าใจกันที่สุดในที่สุด ทั้งคู่ก็ยอมรับในความรักของกันและกัน

เวลาผ่านไป กติกานัทธมนจบโดยมีดิสรณ์รออยู่เมืองไทย ส่วนนัทธมนมีลูกชายหนึ่งคนชื่อ อธิษฐ์ เมื่ออธิษฐ์จะโต แต่นัทธมนก็รักเขามาก รวมถึงลูกในท้องที่จะเป็นเด็กผู้หญิง กฤษฎ์และนัทธมนตกลงจะตั้งชื่อลูกว่า บรรดา

ความแค้นไม่เคยทำให้ใครได้ดี

ความแค้นก็ไม่เคยทำให้คนที่มีความแค้นมีความสุข...แม้แต่วันที่เดียว

นัทธมน คนที่มีความแค้นตั้งแต่ชาติก่อน ด้วยแรงอธิษฐานจิตก่อนตายทำให้เธอได้กลับมาเกิดใหม่ เพื่อแก้แค้นคนที่เธอฝังใจจากชาติที่แล้ว การดำเนินชีวิตทุกวินาทีของเธอก็คือ การครุ่นคิดถึงวิธีการแก้แค้น และทำให้คนที่เธอแค้นเจ็บปวดที่สุด แต่สุดท้าย...เธอก็พบว่า คนที่เธอแค้นฝังใจมาตลอดกลายเป็นคนที่เธอเข้าใจผิด เขาไม่ได้ทำในสิ่งที่เธอเข้าใจผิดมาตลอดจนตายไปแล้วแม้แต่คนเดียว

เชื่อไหมว่า... แคร้รู้เท่านั้นว่าคนที่เธอรักไม่ได้ทำให้เธอตาย ความแค้นมันหมดไปตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้

เมื่อความแค้นได้หลุดพ้นไปจากใจ....ความสุขก็เข้ามาแทนที่

ความแค้นกับความสุข...มันอยู่ใกล้กันนิดเดียวเองนะ.